Portretul unui trandafir în versiune artistică

On Februarie 18, 2021

Dacă știința devine o artă prin pasiune, atunci arta trebuie să fie o direcție a sensibilității manifestată în știință.

Sunt o ființă creată conform legilor naturii și, prin urmare, sunt condiționat de aceleași legi care determină existența unui trandafir "Double Delight" în spațiul central al grădinii mele. Or acest superb trandafir, uimitor prin stăruință, nu există ca plantă izolată de alte flori, echivalentă imaginii unei prezențe mult mai cuprinzătoare în dăinuirea ei, ci există ca un fel de continuum între materie și spirit, ca un liant universal între două lumi potențial autonome, nici una neputând fi considerată superioară celeilalte.

În privința aceasta, atrag atenția că trandafirul aparține familiei Rosaceae, simbolul unei învieri spirituale și al unei călătorii mistice care mi-a deschis mintea și sufletul spre frumos, spre adaptare, spre schimbare, guvernând relația mea cu Dumnezeu prin discreție, prin distribuția sensibilului mai mult decât o ordine bazată pe egalitatea vizibilului și a inteligibilului care-l însoțește. În plus, când privești prin această optică, începi să vezi natura cu o claritate excepțională.

Chiar și în manuscrisul meu secret, *Tukerlyeress* (Misterul cuvântului întrupat), trandafirul ocupă locul de frunte, fiindcă el are nevoie să se simtă integrat într-un mediu protectiv, să aparțină unei taine de dincolo de ceruri, de munți și de ape, dincolo de orice înțelegere pământeană. Este o prezență plină de semnificații, un interlocutor cald și inteligent din punctul de vedere al unei conștiințe artistice, pulsând a explozie de culori, a viață neîncorsetată-n imitații.

Da. Trandafirul este mereu acolo unde se creează, într-un labirint al cuvintelor fără de moarte, într-un fel omnipotent asemănându-se cu încrederea perceptivă a unei ființe mistice aflată în fața unei oglinzi iluminate de o lumânare, fără de nici o clătinare, impresionând prin tăcere, rezervare, ascultare, virtute, asemenea unui poet care contemplă natura mai mult prin lirism decât prin semnificație profundă.

Leadership: Poți să aduci o îmbunătățire semnificativă percepției continuității de sine, ca rezultat al gestionării sensibilității ce poate fi identificată numai într-o operă de artă?

Prin activitatea mea intelectuală, însoțită de un efort voluntar, pulsând a ceva tainic care uimește fiecare ochi iubitor de frumos, deci lăsându-mă stăpânit de înclinații artistice încă neexplicate, încerc să ajung în starea de dominare a naturii. Numai prin intermediul Marii Cunoașteri se realizează totul. Pentru aceasta trebuie să mă diferențiez de ceilalți oameni și să mă situez în raport cu natura ontologică a povestirii pe care o alcătuiește viața mea din altă lume, din alt spațiu, din perspectiva celor mai delicate flori ale naturii creionate în nuanțe trandafirii.

Şi, totuși, misterul care învăluie învățătura principală desprinsă din dialogul meu cu trandafirul, spirit lângă spirit, cu un soi aspirație spre acceptarea idealului promovat de Renaștere, pare a fi o permanentă tendință spre puritatea acuarelei, revărsându-se dinspre dezlegarea misterelor naturii spre dobândirea iluminării divine. Să înțeleg mai bine miezul unui secol plin de realizări estetice uimitoare, asta e principala mea preocupare.

Nu e deloc întâmplător faptul că sinele meu continuă să ia parte la o realitate care mă absoarbe total, mă devorează cu încuviințarea mea și mă desprinde sistematic de banalitatea

cotidianului.

În acest moment, consider că este de preferat ecoul unei lumi de dincolo de aparențe, decât preaplinul unei naturi milenare care strecoară în mine, prin sita ochilor expresivi, prin toate nuanțele vieții mele, o curiozitate fără margini. Or, trandafirul, nu doar că îl pot vedea, ci și înțelege și-l pot reprezenta prin filtrul propriei sensibilități care reflectă inocența sincerității, spontaneitatea și curiozitatea nedisimulată, însușiri detectate numai în operele de artă. Cu această sensibilitate artistul creează microuniversuri.

Leadership: Unitatea lumii pe care o experimentezi prin actul de creație se remarcă prin materialitatea unei realități care-și construiește sensul, în afara sensului intrinsec al cuvintelor?

Realitatea care-și construiește sensul, în afara sensului intrinsec al cuvintelor, este nuanțată prin folosirea unei imagini cel puțin inedite într-un cadru de experiment artistic în care fragilitatea ființei este semnificativ asociată cu o frumusețe unică a naturii. Orice creator trebuie să treacă printr-o cufundare în ființa metafizică a naturii pentru a-și scoate la iveală artistul interior și a-și crea propriul cod de încifrare vizuală.

Numaidecât, trandafirul îmbracă forma unui *mysterium tremendum* atunci când încerc să pricep tehnica picturii, nu datorită vreunei psihologii aperceptive îndreptată spre lumea culorilor așternute pe șevalet, cu libertate și cu măiestrie, ci datorită izolării câtorva fragmente ale complexității mele sufletești întărite prin conlucrarea artistică a naturii cu adaosul minunățiilor care i-au trecut pragul pe timp îndelungat.

Apropo de artă. Celebrul roman "Piatra filosofală" scris de Marquerite Yourcenar, începe cu un citat aparținând învățatului umanist italian din perioada Renașterii, pe nume Giovanni Pico della Mirandola:

„Nu ți-am hărăzit, o, Adame, nici un chip, nici un loc, și nici un dar care să fie numai al tău, pentru că atât chipul, cât și locul și darurile toate să le dorești și să le stăpânești prin tine însuți. Natura îngrădește celelalte specii prin legi stabilite de mine. Tu însă, neîngrădit de nicio opreliște, te definești prin propriul tău discernământ în voia căruia eu te-am lăsat. Te-am așezat în mijlocul lumii ca să poți cerceta mai bine toate câte le cuprinde lumea. Nu te-am zămislit nici ca pe o ființă cerească, nici pământească, nici muritoare, nici nemuritoare, pentru ca prin tine însuți, în mod liber, ca un pictor bun sau ca un sculptor dibaci, să-ți desăvârșești propria ta formă."

Așa este. Sunt sigur că dacă ar trebui să mă exilez într-o sferă a percepției frumosului, și nu mai puțin să mă adâncesc în practicarea vocației frumosului, exprimându-mi admirația nețărmurită față de înălțimea expresiei, atunci trandafirul m-ar ajuta să descifrez acea "descătușare" a impresioniștilor care nu poate fi trăită decât în natură. Nu e deloc întâmplător faptul că mi-am desăvârșit forma imaginii pe care o transmit lumii. Sunt agentul conexiunii dintre două lumi pline de vibrație.

Arta este mijlocul creatorului de a se constitui într-o viziune a cărei percepere cere o anumită subtilitate și finețe față de redarea unei realități suprasensibile, observate doar prin intermediul comparației între ceea ce se simte și ceea ce se lasă contemplat.

Portretul unui trandafir în versiune artistică este imaginea unui creator surprins pe pânză, în propriul univers, într-un moment de genială manifestare a unei viziuni plină de înțelesuri care ia in calcul posibilitatea lui de a se transpune în alte ipostaze, fără să-și piardă identitatea.

Source: https://neculaifantanaru.com/portretul-unui-trandafir-in-versiune-artistica.html